

บทที่ 3

วิธีดำเนินการศึกษา

การศึกษาเรื่อง ความพึงพอใจของผู้สูงอายุที่มีต่อการจัดการเงินสงเคราะห์เบี้ยยังชีพของเทศบาลตำบลเมืองไพร อำเภอเสลภูมิ จังหวัดร้อยเอ็ด ผู้ศึกษาได้กำหนดขั้นตอนและวิธีการดำเนินการศึกษาตามลำดับ ดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา
3. การสร้างเครื่องมือและการหาคุณภาพเครื่องมือ
4. การเก็บรวบรวมข้อมูล
5. การวิเคราะห์ข้อมูล
6. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1. ประชากรที่ใช้ในการศึกษาคั้งนี้คือ ผู้สูงอายุที่ขึ้นทะเบียนผู้มีสิทธิรับเบี้ยยังชีพในเขตเทศบาลตำบลเมืองไพร อำเภอเสลภูมิ จังหวัดร้อยเอ็ด จำนวน 806 คน (สำนักงานเทศบาลตำบลเมืองไพร. 2553 : 1-15)

2. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาคั้งนี้คือ ผู้สูงอายุที่ขึ้นทะเบียนผู้มีสิทธิรับเบี้ยยังชีพในเขตเทศบาลตำบลเมืองไพร อำเภอเสลภูมิ จังหวัดร้อยเอ็ด จำนวน 268 คน ได้ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง โดยวิธีการคำนวณหาขนาดของกลุ่มตัวอย่างที่ทราบจำนวนประชากรตามวิธีของ ยามาเน่ (Yamane. 1973 : 727) ได้มาโดยวิธีการแบบสุ่มแบบแบ่งชั้น

$$\text{สูตร } n = \frac{N}{1 + N(e)^2}$$

จากสูตรมีการกำหนดค่าดังนี้

เมื่อ n = ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง

N = จำนวนประชากรทั้งหมด

e = ค่าความคาดเคลื่อนที่เกิดขึ้นได้เท่ากับ ร้อยละ 5 หรือเท่ากับ

0.05

$$\begin{aligned} \text{แทนค่าในสูตร } n &= \frac{806}{1 + 806(0.05^2)} \\ n &= \frac{806}{1 + 806(0.0025)} \\ n &= \frac{806}{1 + 2.015} \\ n &= 267.33 \text{ คน} \\ n &= 268 \text{ คน} \end{aligned}$$

3. การสุ่มกลุ่มตัวอย่างโดยวิธีการแบบสุ่มแบบแบ่งชั้น จำแนกตามขนาดหมู่บ้านตามลำดับชั้นตอนดังนี้

ชั้นตอนที่ 1 จำแนกขนาดหมู่บ้านตามจำนวนประชากรได้ 2 ขนาด คือ ขนาดกลางและขนาดเล็ก ดังนี้

หมู่บ้านขนาดเล็ก มีจำนวน 10 หมู่บ้าน ได้แก่ บ้านคอนน้ำสร้าง บ้านนางเหล่ง บ้านโนนคำ หมู่ที่ 6 บ้านคอนน้อย บ้านโนนสนาม บ้านเมืองไพร หมู่ที่ 9 บ้านตาล หมู่ที่ 11 บ้านท่าแห่ บ้านจีเหล็ก บ้านโนนคำ หมู่ที่ 14

หมู่บ้านขนาดกลาง มีจำนวน 4 หมู่บ้าน ได้แก่ บ้านเมืองไพร หมู่ที่ 1 บ้านเมืองไพร หมู่ที่ 2 บ้านเมืองไพร หมู่ที่ 3 บ้านโนนสนาม บ้านตาลหมู่ที่ 10

ชั้นตอนที่ 2 ใช้วิธีการเทียบบัญญัติโดยตรงค้นหาจำนวนกลุ่มตัวอย่างของแต่ละหมู่บ้านจากจำนวนประชากรในแต่ละหมู่บ้าน เพื่อให้ได้ตามจำนวนกลุ่มตัวอย่างที่กำหนด ดังตารางที่ 3

ตารางที่ 3 จำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามขนาดหมู่บ้าน

หมู่บ้าน	จำนวนผู้สูงอายุ (คน)	
	ผู้สูงอายุ	กลุ่มตัวอย่าง (คน)
หมู่บ้านขนาดเล็ก		
บ้านคอนน้ำสร้าง หมู่ที่ 4	43	14
บ้านนางเหล็ก หมู่ที่ 5	29	10
บ้านโนนคำ หมู่ที่ 6	52	17
บ้านคอนน้อย หมู่ที่ 7	41	14
บ้านโนนสนาม หมู่ที่ 8	39	13
บ้านเมืองไพร หมู่ที่ 9	43	14
บ้านตาล หมู่ที่ 11	86	29
บ้านท่าเห่ หมู่ที่ 12	46	15
บ้านจี้เหล็ก หมู่ที่ 13	11	4
บ้านโนนคำ หมู่ที่ 14	50	17
รวม	440	147
หมู่บ้านขนาดกลาง		
บ้านเมืองไพร หมู่ที่ 1	97	32
บ้านเมืองไพร หมู่ที่ 2	82	27
บ้านเมืองไพร หมู่ที่ 3	105	35
บ้านตาล หมู่ที่ 10	82	27
รวม	366	121
รวมทั้งหมด	806	268

ที่มา : สำนักงานเทศบาลตำบลเมืองไพร. 2553 : 13

ขั้นตอนที่ 3 ใช้วิธีการเลือกตัวอย่างแบบสุ่มอย่างง่าย (Sample random sampling) ด้วยวิธีการจับสลาก โดยผู้วิจัยจัดเตรียมกล่องใส่สลากโดยเขียนชื่อ - สกุล ผู้มีสิทธิรับเบี้ยยังชีพ จำนวน 14 กล่อง ตามจำนวนหมู่บ้าน พร้อมเขียนชื่อหมู่บ้านไว้ข้าง

กล่อง และจัดทำบัญชีรายชื่อผู้มีสิทธิรับเบี้ยยังชีพ (ชื่อ-สกุล) ให้ครบถ้วนตามจำนวนกลุ่มตัวอย่างแต่ละหมู่บ้าน และเขียนชื่อ-สกุลผู้มีสิทธิรับเบี้ยยังชีพนำลงกล่องแต่ละหมู่บ้าน แล้วดำเนินการจับสลากขึ้นทีละใบและจดบันทึกไว้ แล้วนำสลากลงกล่องอีกเพื่อให้ทุกคนมีโอกาสถูกเลือกเท่ากัน แล้วจึงหยิบขึ้นมาใหม่ทีละใบ จนครบตามจำนวนกลุ่มตัวอย่างทุกหมู่บ้าน โดยเลือกผู้สูงอายุที่มีชื่อในบัญชีรายชื่อผู้มีสิทธิรับเบี้ยยังชีพ กรณีจับได้รายชื่อเดิมผู้วิจัยจะดำเนินการใส่กล่องคืนและจับใหม่จนกว่าจะครบตามจำนวนสัดส่วนของแต่ละหมู่บ้านและขนาดของกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 268 คน (แบบแบ่งชั้น)

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา

ลักษณะของเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาคั้งนี้ ได้แก่ แบบสอบถามความพึงพอใจของผู้สูงอายุต่อการจัดการเงินสงเคราะห์เบี้ยยังชีพของเทศบาลตำบลเมืองไพร อำเภอเสลภูมิ จังหวัดร้อยเอ็ด โดยมีลักษณะดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ และขนาดหมู่บ้าน
ลักษณะของแบบสอบถามเป็นการตรวจสอบรายการ (Checklist)

ตอนที่ 2 ระดับความพึงพอใจของผู้สูงอายุต่อการจัดการเงินสงเคราะห์เบี้ยยังชีพของเทศบาลตำบลเมืองไพร อำเภอเสลภูมิ จังหวัดร้อยเอ็ด มีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale) 5 ระดับ (มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย น้อยที่สุด) โดยมีเกณฑ์การให้คะแนนดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด. 2543 : 100)

ระดับความพึงพอใจมากที่สุด	กำหนดให้	5	คะแนน
ระดับความพึงพอใจมาก	กำหนดให้	4	คะแนน
ระดับความพึงพอใจปานกลาง	กำหนดให้	3	คะแนน
ระดับความพึงพอใจน้อย	กำหนดให้	2	คะแนน
ระดับความพึงพอใจน้อยที่สุด	กำหนดให้	1	คะแนน

โดยสอบถามตามขอบข่ายความพึงพอใจ 5 ด้าน คือ

- 2.1 ขั้นตอนการประชาสัมพันธ์ จำนวน 8 ข้อ
- 2.2 ขั้นตอนการขึ้นทะเบียนเบี้ยยังชีพ จำนวน 8 ข้อ
- 2.3 ขั้นตอนการจัดทำบัญชีรายชื่อและประกาศรายชื่อผู้มีสิทธิรับเบี้ยยังชีพ จำนวน 8 ข้อ

4. ขั้นตอนการจ่ายเบี้ยยังชีพ จำนวน 8 ข้อ
5. ขั้นตอนการระงับการจ่ายเบี้ยยังชีพ จำนวน 8 ข้อ

ตอนที่ 3 คำถามแบบปลายเปิด (Open-ended) เพื่อสอบถามข้อเสนอแนะเกี่ยวกับความพึงพอใจของผู้สูงอายุในการจัดการเงินสงเคราะห์เบี้ยยังชีพของเทศบาลตำบลเมืองไพร อำเภอเสลภูมิ จังหวัดร้อยเอ็ด

การสร้างเครื่องมือและการหาคุณภาพของเครื่องมือ

1. การสร้างเครื่องมือ

การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้ศึกษาคำเเนนการดังนี้

1.1 ศึกษาแนวคิดทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความพึงพอใจ จากเอกสารที่เกี่ยวข้องเพื่อเป็นแนวทางในการสร้างเครื่องมือ

1.2 ศึกษาวิธีการสร้างแบบสอบถาม จากตำรา เอกสารและงานวิจัยต่าง ๆ เพื่อเตรียมสร้างแบบสอบถาม

1.3 กำหนดขอบเขตของข้อคำถามจากประเด็นและขอบข่ายที่จะศึกษา

1.4 สร้างแบบสอบถามตามขอบเขตที่กำหนด นำเสนอแบบสอบถามให้อาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อพิจารณาความถูกต้องและแก้ไขข้อบกพร่องของเนื้อหา เพื่อความถูกต้องเหมาะสม

1.5 ปรับปรุงแก้ไขตรวจสอบความถูกต้องของเนื้อหา ตามข้อ 1.4 เพื่อให้ได้แบบสอบถามที่มีความสมบูรณ์ ถูกต้องและเหมาะสม

2. การหาคุณภาพของเครื่องมือ

2.1 นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแล้วเสนอผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน เพื่อตรวจสอบความเที่ยงตรงของเนื้อหา พร้อมทั้งพิจารณาความถูกต้องชัดเจนของภาษาที่ใช้

2.2 ผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน ประกอบด้วย

2.2.1 นายคำหล้า สีหะบุตร วุฒิการศึกษา รป.ม. (การปกครองท้องถิ่น) มหาวิทยาลัยขอนแก่น ตำแหน่ง ปลัดเทศบาล สำนักงานเทศบาลตำบลเมืองไพร อำเภอเสลภูมิ จังหวัดร้อยเอ็ด ผู้เชี่ยวชาญ ด้านเนื้อหา

2.2.2 นายชุมเดช เชนภิมล วุฒิศึกษา ค.ม. (ภาษาไทย)

มหาวิทยาลัยศิลปากร ตำแหน่ง อาจารย์ วิทยาลัยดุริยางคศิลป์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม
ผู้เชี่ยวชาญ ด้านภาษา

2.2.3 นายมนูญ น้อยนาแสง วุฒิศึกษา กศ.ม. (วัดผลการศึกษา)

มหาวิทยาลัยมหาสารคาม ตำแหน่ง อาจารย์ วิทยาลัยเทคนิคร้อยเอ็ด ผู้เชี่ยวชาญด้านวัดผล
และประเมินผล สถิติ

2.3 ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบแบบสอบถามเพื่อหาค่าดัชนีความสอดคล้อง
ระหว่างข้อคำถามกับนิยามศัพท์ โดยใช้สูตร IOC : (Index of Congruence) โดยมีเกณฑ์
การให้คะแนนดังนี้

+ 1 = ถ้าแน่ใจว่าข้อคำถามวัดได้ตรงตามนิยามศัพท์

0 = ถ้าไม่แน่ใจว่าข้อคำถามวัดได้ตรงตามนิยามศัพท์

- 1 = ถ้าแน่ใจว่าข้อคำถามวัดได้ไม่ตรงตามนิยามศัพท์

แล้วนำผลคะแนนที่ได้ไปคำนวณหาค่า IOC ตามสูตร

$$IOC = \frac{\sum R}{N}$$

เมื่อ IOC แทน ดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับนิยามศัพท์

$\sum R$ คือ ผลรวมของคะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ

N คือ จำนวนผู้เชี่ยวชาญ

ถ้าค่าดัชนีความสอดคล้องที่ 0.67 ขึ้นไปถือว่าอยู่ในเกณฑ์ใช้ได้ แต่ถ้าค่าดัชนี
ความสอดคล้องต่ำกว่าต้องนำมาปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะ

2.4 นำแบบสอบถามที่ผ่าน IOC แล้ว นำไปทดลองใช้ (Try-out)

กับผู้สูงอายุในเขตเทศบาลตำบลขวาว อำเภอเสลภูมิ จังหวัดร้อยเอ็ด ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง
จำนวน 30 คน มีค่าดัชนีความสอดคล้องตั้งแต่ 0.67 -1.00

2.5 นำแบบสอบถามมาหาค่าอำนาจจำแนก ทั้งฉบับมีค่าตั้งแต่ 0.20 - 0.63

และเมื่อแยกเป็นรายด้าน พบว่า ด้านขั้นตอนการประชาสัมพันธ์ มีค่าอำนาจจำแนก 0.20 -
0.60 ด้านขั้นตอนการขึ้นทะเบียนเบี้ยยังชีพ มีค่าอำนาจจำแนก 0.25 - 0.54 ด้านขั้นตอนการ
จัดทำทะเบียนรายชื่อและประกาศรายชื่อผู้มีสิทธิรับเบี้ยยังชีพ มีค่าอำนาจจำแนก 0.20 - 0.53
ด้านขั้นตอนการจ่ายเบี้ยยังชีพ มีค่าอำนาจจำแนก 0.20 - 0.40 ด้านขั้นตอนระงับการจ่ายเบี้ย

ยังชีพ มีค่าอำนาจจำแนก 0.20 - 0.63 และหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) เพื่อให้ได้แบบสอบถามที่สมบูรณ์

2.6 นำแบบสอบถามมาหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha Coefficient) ด้วยวิธีการของครอนบาค (Cronbach) (บุญชม ศรีสะอาด. 2543 : 100) ได้ค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ 0.84

2.7 จัดพิมพ์แบบสอบถามตามจริง เพื่อใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้ศึกษาได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลตามขั้นตอนดังนี้

1. ขออนุญาตจากวิทยาลัยกฎหมายและการปกครอง มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม ถึงนายกเทศมนตรีตำบลเมืองไพร เพื่อขอความร่วมมือในการเก็บข้อมูลจากผู้สูงอายุในเขตเทศบาลตำบลเมืองไพร อำเภอเสลภูมิ จังหวัดร้อยเอ็ด
2. ชี้แจงทำความเข้าใจเกี่ยวกับวัตถุประสงค์ของการศึกษา ขั้นตอนและวิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล เพื่อให้ได้ข้อมูลที่เป็นจริงมากที่สุด
3. ผู้ศึกษาเก็บรวบรวมข้อมูลและรวบรวมข้อมูลด้วยตนเองในแต่ละหมู่บ้าน ผู้ศึกษานำแบบสอบถามไปพบผู้สูงอายุในเขตเทศบาลตำบลเมืองไพร อำเภอเสลภูมิ จังหวัดร้อยเอ็ด
4. นำข้อมูลที่ได้มาตรวจสอบความสมบูรณ์ ถูกต้องครบถ้วน แล้วนำไปวิเคราะห์ข้อมูลต่อไป

การจัดกระทำข้อมูลและวิเคราะห์ข้อมูล

เมื่อรวบรวมข้อมูลและตรวจสอบความถูกต้องของข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามแล้วผู้ศึกษาได้ถอดรหัส จัดหมวดหมู่ และวิเคราะห์ข้อมูลด้วยเครื่องคอมพิวเตอร์โปรแกรมสำเร็จรูป ตามเกณฑ์การให้คะแนนที่กำหนด ดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด. 2543 : 100)

ระดับความพึงพอใจมากที่สุด	ให้	5	คะแนน
ระดับความพึงพอใจมาก	ให้	4	คะแนน
ระดับความพึงพอใจปานกลาง	ให้	3	คะแนน
ระดับความพึงพอใจน้อย	ให้	2	คะแนน

ระดับความพึงพอใจน้อยที่สุด ให้ 1 คะแนน
ในการศึกษาครั้งนี้ ผู้ศึกษาได้ทำการวิเคราะห์ข้อมูลและประมวลผลหาค่าสถิติ
วิเคราะห์ผล ดังนี้

1. ข้อมูลตอนที่ 1 ข้อมูลพื้นฐานทั่วไปวิเคราะห์โดยใช้การแจกแจงความถี่
และค่าร้อยละ
2. ข้อมูลจากแบบสอบถามตอนที่ 2 เป็นข้อมูลเกี่ยวกับระดับความพึงพอใจ
ของผู้สูงอายุต่อการจัดการเงินสงเคราะห์เบี้ยยังชีพของเทศบาลตำบลเมืองไพร อำเภอเสลภูมิ
จังหวัดร้อยเอ็ด วิเคราะห์โดยหาค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และนำเสนอในรูปแบบของ
ตารางประกอบคำบรรยาย

เกณฑ์การแปลงผลการให้คะแนนความพึงพอใจของผู้สูงอายุต่อการจัดการ
การเงินสงเคราะห์เบี้ยยังชีพของเทศบาลตำบลเมืองไพร อำเภอเสลภูมิ จังหวัดร้อยเอ็ด
แบ่งออกเป็น 5 ระดับ ดังนี้

ค่าเฉลี่ย 4.51 - 5.00 หมายความว่า มีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด

ค่าเฉลี่ย 3.51 - 4.50 หมายความว่า มีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก

ค่าเฉลี่ย 2.51 - 3.50 หมายความว่า มีความพึงพอใจอยู่ในระดับปานกลาง

ค่าเฉลี่ย 1.51 - 2.50 หมายความว่า มีความพึงพอใจอยู่ในระดับน้อย

ค่าเฉลี่ย 1.00 - 1.50 หมายความว่า มีความพึงพอใจอยู่ในระดับน้อยที่สุด

3. ข้อมูลจากแบบสอบถามตอนที่ 3 วิเคราะห์ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับความพึง
พอใจของผู้สูงอายุต่อการจัดการเงินสงเคราะห์เบี้ยยังชีพของเทศบาลตำบลเมืองไพร อำเภอ
เสลภูมิ จังหวัดร้อยเอ็ด ใช้การวิเคราะห์เนื้อหา โดยการสรุปประเด็นหาความหมายแล้ว
วิเคราะห์ด้วยการพรรณาคความ

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้ศึกษาได้ใช้สถิติในการวิเคราะห์ข้อมูลในการศึกษาความพึงพอใจของผู้สูงอายุต่อ
การจัดการเงินสงเคราะห์เบี้ยยังชีพของเทศบาลตำบลเมืองไพร อำเภอเสลภูมิ จังหวัดร้อยเอ็ด
ดังนี้

1. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานทั่วไป ได้แก่ การแจกแจงความถี่ และค่าร้อยละ เป็นการวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จำแนกตามเพศ และขนาดหมู่บ้าน ว่ามีจำนวนเท่าใดจากกลุ่มประชากรตัวอย่างที่ศึกษา

$$\text{สูตรร้อยละ} \quad P = \frac{f}{N} \times 100$$

เมื่อ P แทน ร้อยละ
f แทน จำนวนหรือความถี่ที่ต้องการหาค่าร้อยละ
N แทน จำนวนข้อมูลทั้งหมด

2. การหาความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาของของแบบสอบถามแต่ละข้อ โดยใช้ดัชนีความสอดคล้อง วิธีการหาค่า IOC ของเครื่องมือวัด ผู้ศึกษาจะนำเครื่องมือที่สร้างขึ้นมาให้ผู้เชี่ยวชาญแต่ละท่านตรวจสอบและให้คะแนนรายข้อ โดยการให้คะแนนรายข้อนั้นจะมี 3 ค่า คือ

ค่า +1 คือ ผู้ตรวจสอบแน่ใจว่าข้อคำถามนั้นสามารถใช้วัดค่าตัวแปรที่จะศึกษาได้

ค่า 0 คือ ผู้ตรวจสอบไม่แน่ใจว่าข้อคำถามนั้นสามารถใช้วัดค่าตัวแปรที่ศึกษาได้หรือไม่

ค่า -1 คือ ผู้ตรวจสอบแน่ใจว่าข้อคำถามนั้นไม่สามารถใช้วัดค่าตัวแปรที่จะศึกษาได้

เมื่อได้ผลคะแนนจากผู้เชี่ยวชาญครบทุกท่านแล้วให้นำข้อมูลที่ได้มาทำการคำนวณตามสูตรหาค่าดัชนีความสอดคล้อง ดังนี้

$$\text{IOC} = \frac{\sum R}{N}$$

เมื่อ IOC แทน ดัชนีความสอดคล้อง

R แทน ค่าคะแนนรายข้อตามดุลยพินิจของผู้เชี่ยวชาญ

N แทน จำนวนผู้เชี่ยวชาญทั้งหมด

3. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ระดับความพึงพอใจของผู้สูงอายุต่อการจัดการเงินสงเคราะห์เบี้ยยังชีพของเทศบาลตำบลเมืองไพร อำเภอเสถภูมิ จังหวัดร้อยเอ็ด ได้แก่ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

3.1 สูตรการหาค่าเฉลี่ย

$$\bar{X} = \frac{\sum X}{N}$$

เมื่อ \bar{X} แทน ค่าเฉลี่ย
 $\sum X$ แทน ผลรวมของคะแนนทั้งหมดในกลุ่ม
 N แทน จำนวนประชากรที่ใช้ในการศึกษา

3.2 สูตรส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

สูตร
$$SD = \sqrt{\frac{\sum (X - \bar{X})^2}{N-1}}$$

เมื่อ SD แทน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
 \sum แทน ผลรวม .
 X แทน ผลรวมของจำนวนทั้งหมด
 \bar{X} แทน ค่าเฉลี่ย
 N แทน จำนวนในกลุ่มตัวอย่าง

4. สถิติที่ใช้ทดสอบเปรียบเทียบความแตกต่างของความพึงพอใจของผู้สูงอายุต่อการจัดการเงินสงเคราะห์เบี้ยยังชีพของเทศบาลตำบลเมืองไพร อำเภอเสลภูมิ จังหวัดร้อยเอ็ด จำแนกตามเพศ และขนาดหมู่บ้าน ใช้การทดสอบด้วยสถิติ t-test (Independent Sample)

5. การวิเคราะห์ข้อเสนอแนะของประชาชนเกี่ยวกับความพึงพอใจของผู้สูงอายุต่อการจัดการเงินสงเคราะห์เบี้ยยังชีพของเทศบาลตำบลเมืองไพร อำเภอเสลภูมิ จังหวัดร้อยเอ็ด ใช้วิธีการการแจกแจงความถี่ และพรรณนาความ

สูตรการแจกแจงความถี่

สูตร
$$\bar{X} = \frac{\sum fx}{N}$$

เมื่อ \bar{X} แทน ค่าเฉลี่ย
 $\sum fx$ แทน ผลรวมทั้งหมดของคะแนนที่คูณกับจำนวนของข้อมูลนั้น
 N แทน จำนวนในกลุ่มตัวอย่าง